

**Recomandări pentru o
Planificare Îmbunătățită
a Tranziției Energetice
Juste în România.
Utilizarea Biomasei și
Sărăcia Energetică**



THIS PROJECT
IS FUNDED BY
THE EU'S LIFE
PROGRAMME



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Proiect cofinanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate sunt numai ale autorului (autorilor) și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale CINEA. Nici Uniunea Europeană și nici autoritatea finanțatoare nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Cu sprijinul proiectului EUKI BioJust. Proiectul face parte din Inițiativa Europeană pentru Climă (EUKI) a Ministerului Federal German pentru Afaceri Economice și Acțiuni Climatice (BMWK). Opiniile prezentate în acest document sunt responsabilitatea exclusivă a autorilor și nu reflectă în mod necesar punctul de vedere al Ministerului Federal pentru Afaceri Economice și Acțiune Climatică (BMWK).

LIFE Bio-Balance	
Acțiune	C5.4
Livrabil	Recomandări privind revizuirea Strategiei pe Termen Lung a României pentru Reducerea Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră
Publicitate	Public
Data	Mai 2024
Rezumat	Acest document are în vedere recomandări pentru viitorul proces de revizuire a Strategiei pe Termen Lung a României pentru Reducerea Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră

EUKI BioJust	
Acțiune	A 1.4
Livrabil	Recomandări privind strategiile și planurile naționale
Publicitate	Public
Data	Mai 2024
Rezumat	Acest document are în vedere recomandări pentru viitorul proces de revizuire a Strategiei pe Termen Lung a României pentru Reducerea Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag





Introducere

O reducere semnificativă, rapidă și susținută a emisiilor globale de gaze cu efect de seră este imperativă pentru a atenua schimbările climatice, după cum se subliniază în cel mai recent raport de sinteză al IPCC (cel de-al Șaselea Raport de Evaluare). Energia regenerabilă se evidențiază ca fiind unul dintre sectoarele principale capabile să determine astfel de reduceri. În domeniul bioenergiei, realizarea unei utilizări sustenabile a diferitelor materii prime din biomasă reprezintă un aspect esențial al strategiilor de atenuare a schimbărilor climatice. Acest lucru este deosebit de evident în cazul biomasei forestiere, unde apare un conflict din ce în ce mai mare între importanța de a conserva biodiversitatea și necesitatea de a menține sau de a crește stocurile de carbon, juxtapuse cu utilizarea biomasei pentru producerea de energie. Ca urmare, strategiile climatice pe termen lung conțin planuri care sunt în contradicție, fapt ce reflectă necesitatea urgentă de a găsi un echilibru corect.

În conformitate cu Regulamentul privind Guvernanța (UE 2018/1999), statele membre au fost obligate să își prezinte Strategile pe Termen Lung pentru Reducerea Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră (STL) până în ianuarie 2020. Cu toate acestea, Guvernul Român a prezentat-o pe a sa în mai 2023. Potrivit articolului 15 din Regulamentul privind Guvernanța Uniunii Energetice și Acțiunea Climatică, "statele membre ar trebui, dacă este necesar, să își actualizeze strategiile naționale pe termen lung la fiecare cinci ani". În ultimul an, mai multe motive au făcut ca procesul de revizuire să fie inevitabil. Pachetul "Fit for 55", care include revizuirile ale Regulamentului LULUCF și ale Directivei privind energia din surse regenerabile (UE 2023/2413) (RED III), are, de asemenea, un impact asupra planificării pe termen lung în ceea ce privește biomasa. Ambițiile sporite stabilite nu numai de pachetul "Fit for 55", ci și de RePowerEU sunt deja evidente în revizuirea Planurilor naționale privind energia și clima (PNIESC). Aceste ambiții sporite, alături de propunerea de reducere cu 90% a emisiilor nete de gaze cu efect de seră până în 2040, ar trebui, de asemenea, să fie încorporate în documentul de planificare pe termen lung.

Obiectivul acestui document este de a sprijini Guvernul României în viitoarea revizuire a STL, cu focus pe stocarea pe termen lung a carbonului în sectorul LULUCF, pe recomandările specifice utilizării biomasei forestiere și pe problema sărăciei energetice a comunităților din mediul rural dependente de lemnul de foc, în acest cadru strategic.



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Mesaje cheie

1. **Revizuirea strategiei pe termen lung ar trebui să aibă loc în 2025**, așa cum recomandă Regulamentul privind Guvernanța, pentru a se alinia actualelor ambiții UE.
2. **Ambiția generală trebuie să crească**, stabilind obiectivul pentru 2040 cel puțin în conformitate cu obiectivul Uniunii Europene. **Ar trebui stabilite obiective ambițioase pentru reducerea emisiilor, sechestrarea carbonului conform obiectivelor LULUCF și eliminarea industrială.**
3. **Este necesară o planificare transparentă a cererii și a ofertei viitoare de biomasă**, pentru a ne asigura că cererea planificată este acoperită în totalitate de biomasa disponibilă în viitor, luând în considerare impactul criteriilor de durabilitate și al obiectivelor LULUCF.
4. În ceea ce privește criteriile de durabilitate, este esențial **să fie integrat impactul pe termen lung al implementării utilizării lemnului în cascadă.**
5. **Să urmărim ca necesarul preconizat de sechestrare naturală poate fi asigurat și că sunt planificate măsuri bine definite pentru atingerea acestui obiectiv.**
6. Pentru a atinge nivelul drastic planificat de reducere a utilizării lemnului de foc la nivelul gospodăriilor, **sunt necesare măsuri de eficiență energetică dedicate gospodăriilor care utilizează lemn de foc, care să promoveze o renovare profundă și să asigure, de asemenea, reducerea sărăciei energetice.**
7. **Dimensiunea Pieței Interne a Energiei** ar trebui să cuprindă o serie de **politici, acțiuni și măsuri** orientate spre **reducerea sărăciei energetice.**



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Recomandări generale

Proiectul revizuit de PNIESC oferă o perspectivă pentru 2050 în ceea ce privește emisiile de GES și permite o comparație a emisiilor planificate legate de energie cu cele din STL. Cu toate acestea, există diferențe notabile între obiectivele sectoriale din aceste documente. Pentru a remedia acest aspect, o viitoare revizuire a STL ar trebui să urmărească armonizarea obiectivelor sectoriale, încorporând obiectivul din 2040 de reducere cu cel puțin 90% a emisiilor de GES. Acest procent, de reducere cu minimum 90-95% este procentul minim [recomandat de către Consiliul Consultativ Științific European pentru Schimbările Climatice \(ESABCC\)](#).

De asemenea, în conformitate cu acordul la care s-a ajuns la nivelul CCNUCC (Convenția-Cadru a Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice) de a adopta un termen comun de cinci ani și, pentru a descrie cu mai multă acuratețe reducerile de emisii necesare pentru a rămâne în limitele bugetului de carbon, STL ar trebui să includă și obiective intermediare pentru 2035 și 2045.

Transparența planificării utilizării biomasei

Regulamentul privind Guvernanța oferă mai multă flexibilitate statelor membre în ceea ce privește structura strategiei, în comparație cu PNIESC; cu toate acestea, nivelul de detaliere al PNIESC oferă o bază solidă pentru o planificare mai fiabilă. Acest lucru este deosebit de important pentru biomasă, deoarece trebuie să se asigure că planul de utilizare a biomasei forestiere se raportează la cantitățile de materii prime provenite din surse durabile, astfel încât utilizarea acestora să nu pună în pericol atingerea obiectivelor LULUCF.

În cadrul strategiei României pe termen lung, în timp ce utilizarea planificată a energiei este prezentată într-o manieră relativ suficientă, distribuită pe diferite sectoare, partea de aprovizionare rămâne neclară.

Toate cele trei scenarii vizează o pondere similară a SER în 2030: 34,3% în scenariul de referință, 35,9% în scenariul mediu și 36,3% în scenariul neutru al României. Spre deosebire de Scenariul de referință (REF) care vizează o pondere a SER de 56,9% în 2050, și de scenariul de mijloc, care vizează o pondere a SER de 76,9% până în 2050, creșterea ponderii SER este mai semnificativă în scenariul RO neutru: 89,9%. În același timp, consumul final brut de energie va scădea în toate cele trei scenarii. În ceea ce privește tehnologiile, până în 2050, rolul cel mai important va fi jucat de hidrogen, energia solară și eoliană în toate cele trei scenarii, precum și de biomasă, în special în scenariul REF.



Supported by:



on the basis of a decision by the German Bundestag



Printre ipotezele de decarbonizare care au fost luate în considerare pentru atingerea obiectivelor STL stabilite pentru sectorul rezidențial, se numără satisfacerea parțială a cererii de energie prin cogenerare cu hidrogen și utilizarea tehnologiilor de înaltă eficiență pentru încălzire și răcire și pentru încălzirea apei, precum și creșterea ponderii pompelor de căldură. De asemenea, se dorește utilizarea tehnologiilor electrice pentru gătit, în locul celor pe bază de gaze naturale și de biomasă (utilizarea tehnologiilor pe bază de biomasă pentru gătit în zonele rurale ar fi redusă la 0% în 2050).

În varianta românească a PNIESC revizuit, traiectoria proiectată a cererii de bioenergie arată că biomasa va rămâne principalul combustibil utilizat. Consumul de biomasă în 2030 va rămâne la un nivel similar celui din 2021, astfel încât ponderea sa se va menține în jurul a 90% pe toată perioada analizată. Analiza sectorială evidențiază faptul că cea mai mare parte a cererii de bioenergie se datorează, așa cum era de așteptat, utilizării biomasei în sectorul încălzirii și al răcirii. Obiectivul versiunii actualizate a PNIESC a fost reducerea ponderii acestui sector în cererea de bioenergie de la 85% în 2019 la 78% în 2030, concomitent cu creșterea ponderii bioenergiei în domeniul energiei electrice, datorită construcției și punerii în funcțiune a unor noi instalații de producere pe bază de biomasă și biogaz. Acest lucru este similar cu ponderea prognozată în toate cele trei scenarii, pe baza uneia dintre ipotezele cheie pentru sistemul energetic, și anume dezvoltarea de noi centrale de cogenerare pe biomasă de 10 MW în fiecare an până în 2050.

În plus, se preconizează că, începând cu anul 2037, nu vor mai fi utilizate centralele de cogenerare pe bază de cărbune sau gaze naturale, după care căldura urmând a fi produsă de centralele de cogenerare pe bază de biomasă, biogaz și hidrogen și va fi utilizată în toate sectoarele, inclusiv în industrie.

Niciunul dintre aceste documente programatice nu prezintă, pe lângă traiectoriile estimate privind cererea de bioenergie, oferta de biomasă în funcție de materiile prime și/sau de origine (fără a face distincție între producția internă și importuri), în timp ce pentru biomasa forestieră nu există o evaluare aplicată a sursei și a impactului acesteia asupra rezervei LULUCF. **O analiză cuprinzătoare a ofertei, comparată cu cererea viitoare planificată de biomasă, este necesară și în STL.**

Pentru o planificare adecvată și realistă, este important să se țină cont de disponibilitatea biomasei solide în scopuri energetice, analizele privind oferta ar trebui să se bazeze pe viitoarea utilizare planificată a biomasei forestiere și trebuie să includă și alte materii prime, cum ar fi biomasa din prelucrarea secundară (de exemplu, subproduse industriale, reziduuri agricole). Pe lângă limitările privind rezervoarele de carbon și durabilitatea, descrise mai jos, este obligatorie și evaluarea cererii non-energetice pentru aceste materii prime, pentru a evita orice conflicte viitoare privind cererea. Diferitele unități ale materiilor prime ar trebui convertite în valoare calorică primară, pentru a fi comparabile cu viitoarea utilizare planificată a energiei.



Supported by:



on the basis of a decision by the German Bundestag



Este bine cunoscut faptul că, în prezent, conform raportărilor, biomasa utilizată pentru producerea de energie este de aproximativ două ori mai mare decât oferta de biomasă disponibilă conform diferitelor statistici. [Proiectul BioScreen CEE](#) a realizat [o analiză detaliată a acestui decalaj](#) și a elaborat, de asemenea, [recomandări specifice de politici](#) care ar putea contribui la eliminarea decalajului dintre aceste raportări și statistici.

Impactul viitor al criteriilor de sustenabilitate

De la momentul revizuirii Directivei privind energia din surse regenerabile (EU/2023/2413), din perspectiva sustenabilității utilizării biomasei forestiere, cele mai importante schimbări sunt crearea unei legături între utilizarea planificată a biomasei și obiectivele LULUCF (a se vedea punctul următor), precum și stabilirea principiului de utilizare cascadată a biomasei forestiere. Principiul utilizării în cascadă a lemnului presupune acordarea priorității utilizării lemnului pentru produse materiale cu durată de viață lungă, precum și reutilizării și reciclării acestor produse de cât mai multe ori posibil și utilizării acestuia în scopuri energetice numai atunci când lemnul ar fi eliminat în alte condiții.

Din păcate, Strategia pe termen lung a României nu face referire la **criteriile de durabilitate** și nici la **utilizarea în cascadă a lemnului**.

În versiunea inițial aprobată a PNIESC, a fost evidențiată ponderea mare a utilizării biomasei în sectorul Î&R, care are un cadru discutabil, deoarece la nivel național nu există statistici clare privind potențialul real al biomasei pentru energie, iar cadrul legislativ național neclar în acest domeniu conduce la unele incertitudini privind încadrarea în categoria biomasei a anumitor resurse, cum ar fi lemnul de foc, care este utilizat la un nivel ridicat mai ales în zonele rurale. În plus, având în vedere că acest obiectiv este exprimat ca un raport între cantitatea de SRE și consumul final brut de energie, ambele variabile pot influența valoarea obiectivului. Prin urmare, incertitudinile legate de consumul final brut de energie, care poate fi afectat de diverși factori, cum ar fi condițiile meteorologice sau volumul și tipul de activitate industrială, pot duce la dificultăți în atingerea obiectivului privind SRE. În versiunea revizuită a PNIESC din decembrie 2023, există mențiuni marginale cu privire la necesitatea unor măsuri care să asigure o producție și o utilizare durabilă a biomasei forestiere.

Integrarea în STL a utilizării în cascadă a biomasei forestiere și a impactului pe termen lung al acesteia, chiar dacă directiva este foarte generoasă în ceea ce privește posibilele derogări, în scopul protejării naturii și a climei, adaptarea directivei nu ar trebui să submineze obiectivul principal al acesteia, și anume reducerea ponderii biomasei forestiere primare în producția de energie.



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Utilizarea lemnului pentru produse din lemn și noile tehnologii de prelucrare pentru stocarea pe termen lung a carbonului absorbit trebuie, de asemenea, să fie evidențiate ca o oportunitate în cadrul **STL**.

Rolul pădurilor în sechestrarea carbonului

În cadrul strategiei pe termen lung a României, biomasa este considerată o sursă regenerabilă și se preconizează reducerea consumului acesteia, deoarece conservarea absorbțiilor este foarte importantă atât din perspectiva obiectivelor LULUCF, cât și din cauza consecințelor negative ale arderii biomasei asupra calității aerului.

Conform scenariului RO Neutră, România trebuie să își reducă emisiile nete cu 78% până în 2030, sau emisiile (excluzând LULUCF) cu 67% față de nivelurile din 1990, pentru a deveni neutră din punct de vedere climatic în 2050.

În același timp, se consideră că sectorul LULUCF este singurul cu absorbție netă și este esențial pentru atingerea neutralității emisiilor de dioxid de carbon, deoarece trebuie să echilibreze emisiile din toate celelalte sectoare. Sectorul LULUCF are un rol major în absorbția emisiilor de **GES**. Datorită faptului că acest sector realizează deja absorbții semnificative, se presupune că, în toate cele trei scenarii, pentru a atinge neutralitatea climatică, absorbțiile conform obiectivelor LULUCF ar trebui să fie cu cel puțin 14% mai mari în 2050 față de 1990, ceea ce este similar cu ceea ce s-a realizat deja în 2005.

Ca urmare a politicilor și măsurilor prevăzute a fi puse în aplicare în sectorul agriculturii și a continuării măsurilor care conduc la absorbția de GES în sectorul LULUCF, atunci când se analizează aceste două sectoare în ansamblu, se va înregistra o creștere a absorbției nete totale de GES în 2050, comparativ cu 1990, în toate cele trei scenarii. În comparație cu 2019, aceste absorbții nete vor crește cu 65 % în 2050 în scenariul RO neutru. Scenariul RO neutru este cu 32% mai ambițios decât scenariul REF. În ceea ce privește GES individuale, cea mai mare parte a absorbției se referă la CO₂, în timp ce cea mai mare parte a emisiilor se datorează N₂O, urmată de CH₄. Reducerea emisiilor din LULUCF este presupusă pe baza faptului că media anuală a suprafețelor de pădure arse până în 2050 va fi egală cu media suprafețelor de pădure arse în perioada 2010-2019 în toate cele trei scenarii.

Emisiile și absorbțiile de GES pe care România le raportează către UNFCCC în Inventarul Național de GES (INEGES), totalul emisiilor și absorbțiilor de GES (emisii nete, inclusiv sectorul LULUCF) a fost de 85,46 Mt CO₂-eq în 2019, ceea ce reprezintă o reducere de 70% față de nivelul emisiilor din 1989.



Supported by:



on the basis of a decision by the German Bundestag



Dacă nu se iau în considerare absorbțiile din sectorul LULUCF, atunci emisiile totale de GES în 2019 au fost de 113,94 Mt CO₂-eq (cu 63% mai puțin față de 1989). Ponderea predominantă a emisiilor a provenit din sectorul energetic (pe întreaga perioadă 1989-2019), reprezentând 67% din totalul emisiilor în 2019, urmat de agricultură, cu aproape 17%, sectorul IPPU (procese industriale și utilizarea produselor) cu aproximativ 11% și sectorul deșeurilor cu o pondere de 5%.

În graficele STL, nivelul de absorbție de 24 342 kt CO₂-eq din sectorul forestier al LULUCF urmează să fie menținut constant până în 2050, ceea ce este similar cu ipotezele din PNIESC revizuit, care propune o abordare prudentă în ceea ce privește evoluția nivelului de absorbție în sectorul forestier al LULUCF, indicând menținerea acestuia la aproximativ 24 342 ktCO₂e în 2030.

Deși nici STL, nici PNIESC revizuit nu analizează direct legătura dintre utilizarea și furnizarea de biomasă și producția durabilă a acesteia, unele informații importante pot fi găsite în Raportul național de inventariere din Inventarul gazelor cu efect de seră al României 1989-2021 din aprilie 2023. În acest raport, cea mai importantă categorie recunoscută ca fiind principala sursă de absorbție de CO₂ este categoria de utilizare a terenurilor forestiere. Această situație este, într-o oarecare măsură, legată de ratele anuale mai mici de recoltare în comparație cu creșterea anuală a pădurilor în biomasă, generând o cantitate semnificativă de modificare a stocului de carbon. Evoluția emisiilor nete arată că acest sector a funcționat ca un rezervor pe întreaga perioadă de timp. Principalul factor care a stat la baza acestei tendințe a fost categoria terenurilor forestiere, inclusiv terenurile cu vegetație forestieră asociată (definite ca fiind o suprafață acoperită de vegetație lemnoasă mai mare de 0,25 hectare, cu o înălțime minimă a arborilor de 5 metri la maturitate și o acoperire a coronamentului de peste 10 % și o lățime mai mare de 20 m). Biomasa forestieră din terenurile forestiere rămase și din solurile forestiere, în categoriile de terenuri convertite în terenuri forestiere, reprezintă rezervoarele de carbon predominante în această categorie, contribuind în mod semnificativ la funcția de absorbție a categoriei.

În ceea ce privește abordarea pentru reprezentarea suprafețelor de teren forestier pentru Raport, definiția pădurilor aleasă de România pentru raportarea categoriei IPCC de utilizare a terenurilor forestiere corespunde definiției naționale a pădurilor incluse în Fondul Forestier Național (FFN), administrate de ocoalele silvice și supuse reglementărilor naționale pentru planurile de management ale ocoalelor silvice, pentru care sunt disponibile date cantitative în statisticile naționale. Cu toate acestea, noi dovezi de date (estimări ale Inventarului Forestier Național - IFN) au arătat că suprafața forestieră din România este mai extinsă decât cea inclusă în FFN, ceea ce a condus la noi eforturi de estimare a suprafeței. Limita digitală a FFN include aproximativ 80 % din cele 6,5 milioane de hectare de pădure din planurile de management, care sunt strict reglementate de Codul silvic (Legea nr. 46/2008) și, prin urmare, sunt considerate aproximativ constante de-a lungul seriei de timp.



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



În plus, absorbțiile totale din categoria terenurilor forestiere în anul 2021 sunt de -29.179,28 kt, din care terenurile convertite în terenuri forestiere reprezintă 5,42%. O creștere bruscă a absorbțiilor de CO₂ pentru perioada 1989 - 2000 a fost o consecință directă a scăderii accentuate a ratelor de recoltare după perioada comunistă (o reducere de 39% comparând valorile medii pentru deceniile de dinainte și de după 1989). Cu toate că suprafața anuală a terenurilor convertite în terenuri forestiere a scăzut de-a lungul anilor, aceasta a fost totuși mai mare decât activitatea de despădurire, ceea ce a dus la o creștere a suprafeței totale de pădure cu 1,8% între 1989 (6.864,23 kha) și 2021 (6.990,72 kha).

Pădurile au o structură complexă și o biodiversitate ridicată; pădurea cu două sau mai multe specii de arbori acoperă mai mult de 72% din suprafața totală, în timp ce tipurile de păduri naturale cu specii indigene predominante ocupă peste 90% din suprafața totală a pădurilor. Pe de altă parte, aproximativ 85% din suprafața totală a pădurilor are o vârstă uniformă. Majoritatea suprafețelor de pădure (peste 90%) sunt incluse în planurile de management în care se cere aplicarea regimului silvic în conformitate cu codul și normele silvice. Silvicultura românească are o tradiție îndelungată: primele planuri de management au fost elaborate în ultima jumătate a secolului al XVIII-lea. Îmbunătățiri notabile în domeniul silviculturii au avut loc în timpul regimului comunist, determinate de planificarea centralizată la nivel național. Normele tehnice guvernamentale, planificarea pe termen lung a recoltării lemnului și prelucrarea industrială consecventă au ghidat implementarea strictă a practicilor de gestionare. Din 1990, din cauza schimbării proprietății funciare, silvicultura românească a fost înregistrată sub un cadru de reglementare inconsecvent și sub presiunea piețelor internaționale de lemn. Inițial, s-a dovedit a fi deficitară în aplicarea principiilor de gestionare durabilă. În ultimii ani, România a reușit să stabilească și să urmeze obiective care abordează protecția și conservarea pădurilor, alegând și promovând tratamente bazate pe regenerarea naturală care iau în considerare condițiile de mediu și cerințele socio-economice. Tăierea maximă admisibilă este stabilită anual de către autoritățile naționale și distribuită între toate ocoalele silvice pe baza posibilității de recoltare anuală (estimată de fiecare district forestier în conformitate cu planurile de gestionare și ulterior agregată și aprobată la nivel național), fără a depăși pragul național. Această regulă a păstrat gestionarea durabilă a pădurilor din România. Într-adevăr, nivelul anual al recoltei naționale a fost mai mic decât pragul admisibil de tăiere pe toată perioada de raportare.

Nu în ultimul rând, în Planul național de contabilizare a pădurilor pentru România pentru prima perioadă de conformitate (2021-2025), estimarea nivelului de referință al pădurilor include toate emisiile și absorbțiile provenite din biomasa vie (biomasa supraterană și biomasa subterană), produse lemnoase recoltate și lemnul mort, care sunt luate în considerare pentru a proiecta nivelul de referință al pădurilor în prima perioadă de conformitate 2021-2025, presupunând continuitatea practicilor de gestionare a pădurilor în perioada de referință (2000-2009).



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Este necesară să se asigure că nevoia preconizată de sechestrare naturală poate fi acoperită, iar măsurile sunt bine definite în acest sens, inclusiv limitarea potențială a utilizării biomasei forestiere.

În cadrul procesului de revizuire STL, trebuie să se abordeze diferența dintre nivelul preconizat de sechestrare naturală și nevoia modelată de captare a carbonului. Pentru a reduce acest decalaj, trebuie identificate alte măsuri.

Eficiența energetică a gospodăriilor

STL presupune că utilizarea lemnului de foc la nivelul gospodăriilor va scădea până în 2050, dar nu este clar cum ar dori guvernul să realizeze o schimbare atât de dramatică în gospodăriile utilizatoare de lemn de foc doar prin creșterea cu până la 25% a ponderii pompelor de căldură și a panourilor solare în cererea de energie utilă pentru încălzire și răcire și prin creșterea utilizării tehnologiilor electrice pentru gătit. De asemenea, fără programe și finanțări dedicate, rata exponențială de renovare de la 0,69% anual până la 4,33% în perioada 2041-2050 pare un obiectiv imposibil de atins.

Sunt necesare măsuri cuprinzătoare de eficiență energetică a gospodăriilor pentru a încuraja renovările profunde pentru gospodăriile care utilizează lemn de foc, asigurând reducerea semnificativă anticipată a consumului de lemn de foc. STL ar trebui să încorporeze măsuri personalizate pentru gospodăriile care utilizează lemn de foc, asigurându-se că acestea nu sunt ignorate de viitoarele oportunități de finanțare. Acest plan ar trebui să includă, de asemenea, o foaie de parcurs detaliată pentru a aborda sărăcia energetică, cu obiective specifice și indicatori de reducere măsurabili.

Sărăcia energetică

Având în vedere impactul economic al tranziției energetice asupra gospodăriilor vulnerabile, este important ca în cadrul ST, să detalieze obiectivele, țintele și măsurile clare de reducere a sărăciei energetice. Acest lucru este deosebit de important, deoarece, fără abordarea directă a acestei probleme, este posibil ca obiectivele de eficiență energetică în sectorul rezidențial să nu poată fi atinse. În plus, fără sprijin din partea statului pentru îmbunătățirea eficienței energetice a gospodăriilor vulnerabile, atingerea unei reduceri ambițioase de 4,33 % în perioada 2041-2050 să pară a fi un obiectiv imposibil de atins.

Dorim totodată să atragem atenția asupra pericolului "transferului" consumului de biomasă din sectorul rezidențial în sectorul industrial (Capacități în cogenerare pe biomasă noi – câte 10 MW instalați în fiecare an până în 2050), ceea ce ar putea duce la creșterea prețurilor pentru populație, agravând și mai mult problema generalizată a sărăciei energetice din România.



Supported by:



on the basis of a decision by the German Bundestag



În actuala strategie pe termen lung, planificarea se bazează într-o măsură considerabilă pe faptul că investițiile aferente tranziției energetice vor fi făcute de către persoane fizice, inclusiv achiziționarea de mașini și aparate de uz casnic performante, tehnologii eficiente pentru încălzire, răcire, încălzire a apei, gătit, iluminat, precum și renovarea termică a caselor și apartamentelor. **Subliniem importanța faptului că pentru ca tranziție energetică să fie de succes, este necesar ca aceasta să fie echitabilă pentru populației.** Planurile aferente tranziției energetice trebuie dublate de planuri concrete de sprijin și asistență pentru populația care se confruntă cu sărăcia energetică, fapt ce va conduce și la o mai bună acceptare și asumare a schimbării dorite pe termen lung.



PROIECT
COFINANȚAT
DE PROGRAMUL
LIFE AL UNIUNII
EUROPENE



Supported by:



on the basis of a decision
by the German Bundestag



Anexa I - Abrevieri

GES - gaze cu efect de seră

FEN - Fondul Forestier Național

FL - Terenuri Forestiere

LULUCF - Folosința Terenurilor, Schimbarea Folosinței Terenurilor și Silvicultură

STL - Strategia pe Termen Lung a României pentru Reducerea Emisiilor de Gaze cu Efect de Seră

PNIESC - Planul Național Integrat în domeniul Energiei și Schimbărilor Climatice

UNFCCC - Convenției-Cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice

REF - Scenariul de referință al STL

SER - surse de energie regenerabilă

IPCC- Panelul Interguvernamental pentru Schimbările Climatice.



Supported by:



on the basis of a decision by the German Bundestag